

Van der Laan

Staatssecretaris **Van der Laan**: Voorzitter. Ik constateer dat de uitspraak van gisteravond achteraf is gedaan, een aantal jaren nadat het voorval heeft plaatsgevonden. Als staatssecretaris voor Cultuur en Media is het echter niet aan mij een oordeel te hebben over de mate van toelaatbaarheid van bepaalde creatieve, artistieke uitingen. Achteraf kan iemand of kunnen groepen in de samenleving vinden dat dit te ver is gegaan, maar dat kan niet vooraf worden vastgesteld. Dat kan alleen achteraf. Het is uiteindelijk aan de rechter, in het kader van het strafrecht, om de grenzen op dit punt te bepalen. Het gaat te ver als de politiek, zeker als zijzelf het onderwerp van een bepaalde artistieke uiting is, daar ingrepen in pleegt. Daar moet de politiek verre van blijven, los van de gedachte of de persoonlijke overweging van de producent of de bedenker van deze uitingsvorm.

De heer **Van Aartsen** (VVD): Ik ontwaar enig verschil, luisterend naar de minister van Justitie en de minister-president.

Datgene wat de minister van Justitie heeft gezegd, neem ik zeer serieus. Hij heeft de indruk dat op termijn delen van het constitutionele bestel in gevaar zouden kunnen komen. Die terminologie heeft hij gebruikt. Dat is vrij zwaar. Wij hebben het hier echter over fictie, satire en toneelspel. Ik heb gisteravond gezegd dat het Koninklijk Huis in Nederland staat als een huis en tegen flauwiteiten kan. Wat de minister-president betreft blijft het echter bij de behoefte aan een discussie. Hoe kan ik deze twee opmerkingen eigenlijk rijmen? Als de minister van Justitie deze mening is toegedaan, moet hij dan niet veel verder gaan? Hij heeft daartoe ook de mogelijkheden in het kader van het Wetboek van Strafrecht.

De minister-president stelt zich op als een ridder. Dat waardeer ik zeer. Hij heeft iets kruisridderlijks over zich ten aanzien van het thema normen en waarden. Dat weten wij ook wel. In de afgelopen dagen hebben in diverse kranten echter berichten gestaan over bronnen rond het kabinet dat het Staatshoofd hier ook een rol in zou hebben gespeeld. Ik verzoek de minister-president al die hulpridders of schildknapen tot de orde te roepen. Bij ridderlijk gedrag hoort ook constitutioneel gedrag. Dat

bronnengedoe, dat geruis en gesuis kunnen wij niet hebben. Daar moet de minister-president iets aan doen.

Minister **Balkenende**: Voorzitter. Ik vond de laatste opmerking van de heer Van Aartsen koninklijk van aard. Waarom zeg ik dit? Sprekend over ethiek en waardigheid constateer ik dat er in kranten voortdurend wordt gesproken over bronnen, betrouwbare bronnen en doorgaans betrouwbare bronnen. Zo kun je alles wel naar voren brengen. Ik ben het op zichzelf eens met de stelling van de heer Van Aartsen dat het niet goed is dat er discussies ontstaan rond die bronnen. Het betreft hier de verantwoordelijkheid van de bronnen zelf en de verantwoordelijkheid van de pers waar het gaat om de manier waarop ermee wordt omgegaan. Het is ook onze verantwoordelijkheid als politici hoe wij met die bronnen omgaan.

Verder kan ik zeggen dat er geen licht zit tussen wat de minister van Justitie heeft gezegd en wat ik heb gezegd. Hetgeen de heer Donner heeft gezegd klopt. Ik heb gesproken over het aangaan van een discussie omdat je risico's kunt lopen. De heer Donner heeft de redenering doorgetrokken en heeft gezegd dat als het zo doorgaat er grote schade kan ontstaan. Ik wil in dit verband twee voorbeelden van satire noemen die vandaag in de krant staan en die wel degelijk effect hebben. Het eerste betreft Paul de Leeuw die ooit voortdurend opmerkingen maakte over Anneke Grönloh; dat kan leiden tot schade bij mensen. Het tweede voorbeeld betreft de opmerking van Joup van 't Hek over het alcoholvrije bier Buckler. Welnu, wij hebben kunnen zien hoe het daarmee is gegaan. Het geeft aan wat de effecten kunnen zijn van bepaalde mededelingen. En laten wij dat maar eens onder ogen zien.

Minister **Donner**: Voorzitter. Ik heb hier nauwelijks nog iets aan toe te voegen. Er zit inderdaad geen licht tussen de opmerking van de minister-president en mijn opmerking. Ik heb eerder gewezen op het gevaar van het voortdurend oproepen van beelden. Ook in de richting van de heer Bos zeg ik dat het niet alleen gaat over satire. Vrijheid kan niet zonder verantwoordelijkheid. Als die er niet is, dan komen de instituties in gevaar. Regeren is vooruitzien. Derhalve kan

je maar beter tijdig waarschuwen, lang voordat je bij de grenzen bent waar je het recht moet gaan gebruiken ter bescherming. En dat is wat ik beoogd heb.

Vragen van het lid Dittrich aan de minister van Buitenlandse Zaken over **openbaarmaking van een vertrouwelijk rapport over 25 jaar ontwikkelingsrelatie met Suriname**.

□

De heer **Dittrich** (D66): Mijnheer de voorzitter. Afgelopen vrijdag berichtte de Volkskrant dat er een rapport is opgesteld over 25 jaar ontwikkelingssamenwerkingshulp voor Suriname. Nederland heeft in guldens uitgerekend meer dan 3 mld aan Suriname betaald in de loop der jaren en op de rol staat nog een bedrag van ongeveer 125 mln euro. Dat rapport is opgesteld door onder anderen prof. Kruijt van de Universiteit in Utrecht. Het zou een heel kritisch rapport zijn over Suriname en Nederland. Volgens de krant mag het rapport niet naar de Tweede Kamer worden gestuurd vanwege de kritische inhoud. Er zouden onderhandelingen gaande zijn tussen de Surinaamse en de Nederlandse regering om dat rapport te herschrijven. Kritische passages zouden moeten worden geschrapt en het rapport dat nu iets van 120 bladzijden telt met daarbij nog de bijlagen, zou volgens de berichtgeving moeten worden teruggebracht tot ongeveer 20 bladzijden. Die censuur zou plaatsvinden op verzoek van president Venetiaan.

Mijnheer de voorzitter. D66 wil de afgelopen 25 jaar ontwikkelingsrelatie met Suriname bespreken en daar hebben wij een ongekunst rapport voor nodig. Wij willen de kritische kanttekeningen en bevindingen van de wetenschap kunnen beoordelen. Het geld dat nog aan Suriname moet worden uitbetaald, moet daar ook goed terecht komen.

Ook in de toekomst blijven wij verbonden met Suriname en met de Surinaamse bevolking. Vanuit die betrokkenheid vraag ik de minister van Buitenlandse Zaken hoe het komt dat het ontwikkelingsgeld niet goed terecht is gekomen. Waarom probeert de Surinaamse overheid invloed uit te oefenen op de inhoud

Dittrich

van het rapport? Is het waar dat de Nederlandse regering zich in een eerder stadium schriftelijk wel akkoord heeft verklaard met de inhoud van het rapport? Komt de vrijheid van wetenschap niet in gevaar wanneer de Nederlandse overheid zich op het standpunt stelt dat het kritische rapport herschreven moet worden? Waarom is de universiteit van Utrecht gevraagd om een geheimhoudingsverklaring te ondertekenen? Hoe kan de Tweede Kamer lessen trekken uit in het verleden gemaakte fouten, wanneer de door de onafhankelijke wetenschap geconstateerde tekortkomingen niet in volle omvang aan de Tweede Kamer bekend gemaakt kunnen worden?

Minister De Hoop Scheffer:

Voorzitter. Ik schets eerst waar het hier precies om gaat. Wij hebben het over een afspraak die in 2000 is gemaakt bij de hervatting van de bilaterale ontwikkelingsrelatie met Suriname. Toen is door de toenmalige minister voor Ontwikkelingssamenwerking, mevrouw Herfkens, en de Surinaamse autoriteiten overeengekomen om gezamenlijk kritisch terug te kijken op 25 jaar ontwikkelingsrelatie; 1975-2000. Het doel was uiteraard om lessen uit het verleden te trekken die waarschijnlijk en hopelijk voor de toekomst van nut kunnen zijn.

Voor die gezamenlijke exercitie zijn Nederland en Suriname "terms of reference" overeengekomen. In de eerste plaats zouden een onafhankelijke Nederlandse en een onafhankelijke Surinaamse onderzoeker een analyse maken en hun bevindingen op papier stellen. In de tweede plaats zou dit rapport vervolgens worden voorgelegd aan een Surinaams-Nederlandse referentiegroep. Die groep heeft tot taak om na te gaan of alle elementen van de relatie voldoende zijn belicht. In de derde plaats wordt het rapport, na acceptatie door de referentiegroep, voorgelegd aan de Nederlandse minister voor Ontwikkelingssamenwerking en aan haar Surinaamse collega. In de vierde plaats zal het rapport na hun fiattering conform de toezegging worden aangeboden aan de Tweede Kamer.

In antwoord op de vragen van de heer Dittrich het volgende. Er is geen rapport. Er is door professor Kruijt,

conform the terms of reference, een inbreng geleverd voor een rapport dat in overleg met de Surinaamse autoriteiten wordt gemaakt, teneinde in de Kamer besproken te kunnen worden. Er is geen rapport, maar een conceptrapport, een inbreng, zo u wilt.

Ik kan de vraag of alle OS-fondsen goed terecht zijn gekomen, nu niet beantwoorden. Dat zullen wij weten wanneer het resultaat van deze exercitie is besproken.

De Surinaamse autoriteiten hebben invloed op het rapport, omdat zij gelijkwaardig deelnemen aan de voorbereiding ervan. De vrijheid van de wetenschap is helemaal niet in gevaar. Professor Kruijt heeft zijn inbreng geleverd. In welke mate regering en Kamer lessen kunnen trekken uit het rapport zal blijken op het moment dat het gereed is. Er is helemaal geen sprake van geheimzinnigheid. Er is geen sprake van censuur, maar van het nakomen van afspraken tussen Nederland en Suriname.

De heer **Dittrich** (D66): Voorzitter. De beantwoording stelt mij teleur. Er wordt een beschrijving gegeven van de formaliteiten waar het uiteindelijke rapport aan zou moeten voldoen. Feit is dat het conceptrapport kritisch is over de Nederlandse en Surinaamse inbreng in de afgelopen 25 jaar. Dat wordt als het ware weggeredeneerd door te praten over terms of reference. De Tweede Kamer heeft de opdracht om te controleren of deze ontwikkelingsrelatie de afgelopen 25 jaar goed is verlopen. Om lessen te kunnen trekken voor de toekomst is het van groot belang dat zij kennis kan nemen van de kritiek van de onafhankelijke wetenschap. De minister kan het conceptrapport naar de Kamer sturen met een brief waarin wordt aangegeven op welke punten de Nederlandse en de Surinaamse regering het er niet mee eens zijn. De Kamer kan dan zelf afwegen of het geld goed terecht is gekomen en wat er in de toekomst moet verbeteren. Alles mag niet worden weggeredeneerd via "terms of reference", waarbij de Kamerleden niet betrokken zijn geweest. De fundamentele kritiek, althans als ik de krant mag geloven, kan dan niet meer openbaar worden gemaakt. Wil de minister het ongekuiste conceptrapport naar de Kamer sturen, met een brief waarin wordt aangegeven

met welke punten de regering het al dan niet eens is?

Minister **De Hoop Scheffer**: Nee, die toezegging kan ik niet doen. Er wordt overigens niets weggeredeneerd. Dat een krant dat schrijft, betekent nog niet dat het ook gebeurt. Ik ben blij dat de heer Dittrich bij zijn vragen een aantal malen het woord "zou" gebruikte. Mijn principiële antwoord is van andere aard. Als twee partijen een afspraak maken, mogen zij verwachten dat deze ook wordt nagekomen. De Nederlandse regering wenst de afspraak met de Surinaamse autoriteiten na te komen. Ik wil dus niet overgaan tot voortijdige publicatie van wat als een inbreng moet worden beschouwd voor het uiteindelijke rapport. Pacta servanda sunt: ik zou dat onjuist vinden ten opzichte van Suriname. Dat zou in Suriname ook niet begrepen worden.

De heer **Dittrich** (D66): Ontkent u dat er op verzoek door de onafhankelijke wetenschap een conceptrapport is opgesteld van iets van 120 pagina's, met daarnaast nog allerlei bijlagen, en dat geprobeerd wordt om dit nogal kritische rapport terug te brengen tot iets van 20 pagina's, waarbij de kritische passages uit het rapport geschreven moeten worden?

Minister **De Hoop Scheffer**: Ik ken het conceptrapport niet en ik wil dat ook helemaal niet kennen. Het is een inbreng voor een regeringsstandpunt dat uiteindelijk na afloop van de gehele procedure tot stand zal komen. Ik kan de Tweede Kamer dat rapport met commentaar nu niet toesturen. De Surinaamse overheid zal dan denken: dat is ook mooi, wij maken afspraken, maar Nederland komt die niet na.

Het is natuurlijk volstrekt helder dat de Kamer de volledige vrijheid heeft om over alle elementen van het rapport te spreken op het moment dat er een regeringsstandpunt over is ingenomen. De heer Dittrich zal het met mij eens zijn dat er alleen een zinnig debat tussen parlement en regering gevoerd kan worden als dat er is en dat is nog niet het geval.

De heer **Dittrich** (D66): Een standpunt gedictieerd door de Surinaamse regering die bepaalde passages misschien te kritisch vindt! U hebt u nu overgeleverd aan de kritiek van de Surinaamse regering,

De Hoop Scheffer

waardoor de Kamer niet ten volle haar werk kan doen.

Minister **De Hoop Scheffer**: Hoe kan de heer Dittrich uit mijn antwoorden afleiden dat de Surinaamse regering uiteindelijk de inhoud van het rapport bepaalt? Dat wordt in gezamenlijk overleg bepaald, nadat een onafhankelijke redactiegroep daarnaar heeft gekeken. Ik neem krachtig afstand van kwalificaties zoals "wegredeneren" en "censuur", daar is geen sprake van. Dat zal en kan ook niet gebeuren.

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Eerst legt de minister de procedure uit en vervolgens geeft hij een procedureel antwoord. Hij zegt dat in het jaar 2000 is besloten om dit onderzoek uit te voeren. Het is nu eind 2003, maar men is nog steeds in de fase van de inbreng. Waarom duurt het zo lang? Wanneer kan de Kamer het rapport verwachten?

Minister **De Hoop Scheffer**: Begin 2004. Ik vind ook dat het lang duurt. Ik ben het niet eens met uw opmerking dat ik een procedureel antwoord geef. Ik heb de "terms of reference" uiteengezet. Ik heb gezegd dat de Nederlandse regering zich aan de afspraken met de Surinaamse autoriteiten wil houden. Uit de inbreng van de Kamer is mij duidelijk geworden dat snelheid moet worden betracht. Begin 2004 moet het rapport er echt liggen.

Mevrouw **Fierens** (PvdA): De Partij van de Arbeid sluit zich heel graag aan bij de vragen van collega Dittrich en mevrouw Karimi.

Ik ga toch nog even door op het tijdsaspect. Het rapport is al een aantal jaren in behandeling. Het concept is er inmiddels één jaar. Pas nu gaat de tweede ronde van de terms of reference van start. Dat is een opmerkelijk lange periode.

Waarom willen wij dat rapport zo graag hebben? De minister van Ontwikkelingssamenwerking is net teruggekomen uit Suriname. Binnenkort wordt een algemeen overleg gevoerd over Suriname. Je kunt niet over de voortzetting van de relatie met Suriname praten zonder dat daaraan goede en onafhankelijke rapporten ten grondslag liggen. Wij willen dat rapport erg graag. Wij zijn ervan overtuigd dat de Tweede Kamer genoeg oordeelsvermogen

heeft om te kunnen voorzien wat er wel en wat er niet staat.

Minister **De Hoop Scheffer**: Over het laatste ben ik het met mevrouw Fierens zeer eens. Natuurlijk heeft de Tweede Kamer voldoende oordeelsvermogen. Toch blijf ik bij mijn antwoord aan de heer Dittrich. Ik weet ook dat er binnenkort een algemeen overleg over Suriname plaatsvindt.

Ik zal mevrouw Fierens een retorische vraag stellen. Stelt u zich eens voor, dat ik zou doen wat een aantal Kamerleden van mij vraagt. Welk effect zou dat hebben op de relatie met Suriname, die nu net weer in rustig vaarwater is gekomen? We hebben een periode gekend waarin ieder woord dat hier werd uitgesproken, in Suriname twintig keer werd uitvergroot en waarin ieder woord dat daar werd uitgesproken, hier twintig keer werd uitvergroot. Langzamerhand is een normale, volwassen relatie tussen twee landen ontstaan, waarvan ontwikkelingssamenwerking een heel belangrijk onderdeel uitmaakt. Stelt u zich eens voor dat deze regering de afspraak met de Surinaamse autoriteiten zou verbreken. Ik kan mevrouw Fierens garanderen dat er dan van de hele exercitie geen fluit terecht komt.

Mevrouw **Rambocus** (CDA): Voorzitter. Ook mijn fractie hecht aan voortvarendheid. Het duurt al even. De minister heeft net gezegd dat de Kamer het rapport in 2004 kan verwachten.

De minister houdt rekening met de terms of reference; hij heeft de vier criteria genoemd. Kan hij ons garanderen dat de Kamer geen essentiële informatie wordt onthouden? Ook wij hechten aan een heel goede relatie met Suriname en daarom gunnen wij de minister even de tijd. Wij realiseren ons dat het rapport een goede basis moet vormen voor een verdere samenwerking met Suriname. Dat mag echter niet inhouden dat de Kamer essentiële informatie wordt onthouden.

Minister **De Hoop Scheffer**: Uiteraard wordt de Kamer zo breed en zo volledig mogelijk geïnformeerd, opdat de Kamer een goed en bezonnen oordeel kan vellen over 25 jaar ontwikkelingsrelatie tussen Nederland en Suriname. Ook ik vind

dat het ontzettend lang duurt. Mevrouw Van Ardenne, mijn collega voor Ontwikkelingssamenwerking, kan nu niet aanwezig zijn, maar in feite antwoord ik mede namens haar; zoals bekend, is zij recentelijk in Suriname geweest. Ook zij heeft dat nog eens onder de aandacht gebracht. Wij moeten nu samen snelheid betrachten, zodat de Nederlandse regering een standpunt kan innemen en de Kamer over die relatie een behoorlijk debat met de regering kan voeren. Ik doe daar mijn uiterste best voor.

□

De **voorzitter**: Ik wil nog een mededeling doen die te maken heeft met het vragenuur.

De laatste keren hebben wij tijdens het vragenuur geëxperimenteerd met het mobiele spreekgestoelte. Naar aanleiding van dat experiment is een enquête onder de leden gehouden over de vraag of het experiment met het mobiele spreekgestoelte moet worden voortgezet. Het merendeel van de leden die de enquête hebben ingevuld, is voor het beëindigen van het experiment.

(applaus)

De **voorzitter**: Dat kan ook betekenen, mevrouw De Vries, dat de meerderheid is voor het overgaan tot een permanente installatie van het spreekgestoelte.

Op grond van de uitslag heb ik besloten het gebruik van het mobiele spreekgestoelte in deze vorm te beëindigen. Voor 2005 is echter in een renovatie van de zaal voorzien. Tegen die tijd wil ik in overleg met het Presidium bezien welke andere mogelijkheden er zijn om de inrichting van de zaal zo aan te passen dat de verlevendiging en het duale karakter van het vragenuur worden vergroot.

Mochten er leden zijn die een bijdrage willen leveren aan die gedachtevorming, dan nodig ik hen daartoe uit te spreken van harte uit.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de

Voorzitter

Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande donderdag ook te stemmen over de moties die zijn ingediend bij de behandeling van de begroting van het ministerie van Verkeer en Waterstaat, te weten nummer 29200-XII, de nrs. 23 t/m 49.

De heer **Boelhouwer** (PvdA): Voorzitter. Dat lijkt mij geen goed idee. De regering is ons nog een paar antwoorden over moties schuldig. Die antwoorden leiden mogelijkwerwijs tot amendementen om de begroting te veranderen. Zolang die informatie van de regering er niet is, is het niet goed om hierover te stemmen.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Voorzitter. Ik wil dit toch wat nuanceren. Volgens mij is eerder stemmen heel zinvol, maar donderdag vind ik wel erg snel. Als het dinsdag kan, kunnen wij het immers nog even bespreken in de fractie. Ik vermoed dat de antwoorden van de regering dan ook binnen kunnen zijn.

De **voorzitter**: Dan stel ik voor om aanstaande dinsdag over deze moties te stemmen, met daarbij het verzoek aan de regering, de nodige informatie aan de Kamer te doen toekomen. Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Verkeer en Waterstaat.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik stel op verzoek van de fractie van het CDA voor om nog een korte heropening van de beraadslaging toe te staan over wetsvoorstel 29026, de Technische herstelwet. Dat wil zeggen dat wij daar vandaag niet over stemmen en dat wij aanstaande woensdag over dit wetsvoorstel een korte heropening van de beraadslaging zullen hebben.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik stel op verzoek van de minister van Financiën voor, de stemmingen in verband met de begrotingen IXA en IXB uit te stellen.

De minister heeft mij laten weten dat hij zijn oordeel wil geven over de ingediende amendementen. Ik stel dus voor om dit verzoek van de minister van Financiën in te willigen. Dat wil zeggen dat wij op een later moment zullen stemmen en dat wij ergens in deze week een korte heropening van de beraadslaging zullen houden.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Voorzitter. Ik ben gevoelig voor de argumenten van de minister om de beraadslaging te heropenen. Ik pleit er dan ook voor om, gelet op zijn behoefte om zijn standpunten nog eens voor te leggen, daarnaar te luisteren. Ik pleit er dus voor om de beraadslaging te heropenen.

De heer **De Nerée tot Babberich** (CDA): Voorzitter. Mijn fractie heeft geen enkele behoefte aan heropening van de beraadslaging. Door middel van twee, drie brieven zijn wij de afgelopen tijd onder druk gezet. Mede namens de andere indieners van het amendement ben ik gemachtigd om te zeggen dat wij geen behoefte hebben aan heropening van de beraadslaging en ook niet aan uitstel van de stemmingen. Voor ons is het zaak dat de hoofdstukken IXA en IXB zo snel mogelijk aan de overkant terechtkomen, waar vanmiddag de algemene financiële beschouwingen beginnen.

De heer **Bakker** (D66): Voorzitter. Mijn fractie is medeondertekenaar en sluit zich dus aan bij de woorden van de heer De Nerée.

De **voorzitter**: Zoals u ziet, denk ik na. Als ik, zonder dat wij daar echt over hoeven te stemmen, de meerderheid van de Kamer volg – de indieners van het amendement vertegenwoordigen immers een meerderheid – moet ik concluderen dat er geen behoefte is aan een heropening en dat dus niet wordt voldaan aan het verzoek van de minister van Financiën. Het staat niet zo in het Reglement van orde, maar ik moet eerlijk zeggen dat, indien een lid van het kabinet behoefte heeft aan een korte heropening en indien het proces van wetgeving daarmee niet verstoord wordt, mijn inzet zou zijn om die korte heropening toe te staan. Indien een meerderheid van de Kamer daar echter anders over denkt, beslist de Kamer natuurlijk. Ik doe dus, misschien in wat omfloerste

woorden, een iets ander voorstel dan het voorstel van de heer De Nerée.

De heer **De Nerée tot Babberich** (CDA): Als u de kant uit wilt die u schetst, verzoek ik om stemming over dit voorstel.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik kan mij vinden in het voorstel van de voorzitter. Ik stel voor om dat voorstel te volgen.

De **voorzitter**: Ik leid uit het antwoord van de heer De Nerée af dat hij, mede namens de indieners van het amendement, bij zijn voorstel blijft. Wij kunnen daarover nu gaan stemmen. Dat kost vijf minuten. Dan zal de uitkomst echter hetzelfde zijn. Ik constateer dat een meerderheid van de Kamer vanmiddag meteen wil stemmen over de ingediende amendementen en dus geen behoefte heeft aan een heropening.

Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering ter informatie door te geleiden aan de minister van Financiën.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik stel op verzoek van de vaste commissie voor Justitie voor, de stemmingen in verband met de begroting van Justitie van de agenda van vandaag af te voeren, met uitzondering van de motie op stuk nr. 51. Ik stel tevens voor, later deze week een korte heropening van de begrotingsbehandeling te houden.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Dit betekent dat de punten 10 en 12 van de agenda worden afgevoerd.

Ik deel mee dat ingevolge artikel 69, tweede lid, van het Reglement van orde de aangehouden moties 21501-20, nr. 223, 26448, nrs. 74 t/m 76, 28877, nr. 3 en 28975, nrs. 1 en 2 zijn vervallen.

Het woord is aan mevrouw Kant.

Mevrouw **Kant** (SP): Ik vraag u, het verslag van het algemeen overleg over kleine ziekenhuizen en ambulancevervoer op de plenaire agenda te zetten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan het verzoek te voldoen. Geeft u mij de vrijheid om dit deze of volgende week te doen? U heeft kunnen zien